

35274

ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

1886

529

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΔΟΒΑΣ Π. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
 ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΣΚΑΡΠΑΣ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΜΙΑΤΣΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΑΜΟΗΛΗΣ Π. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
 ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ Π. ΙΕΡΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
 ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ Π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
 εκ της νήσου Κερκυρας

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ Π. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Λευκώδος.

ΣΩΤΗΡΙΑ Η ΟΛΕΘΡΟΣ

Οι ένθυμούμενοι ότι πέρυσιν ακριβώς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, τὰ γενναία τέκνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οἱ ἀνδρείοι πρόμαχοι τῆς Πατρίδος, συσσωρευμένοι παρὰ τὰ σύνορα εἶχον τὸν φλογερὸν ὑπὲρ πατρίδος ἔρωτα ὡς τὸ μόνον ἀλεξιπύριον κατὰ τῆς γυμνότητος, τῶν στερήσεων καὶ τῶν παντῶν ἄλλων κακουχιῶν, εἰς ἃς ἐξέθηκον αὐτοὺς ἡ μωρία, ἡ ἀσυνειδησία, ἡ ἀσπλαγχνία τῆς τότε κυβερνήσεως· οἱ ἀναλογιζόμενοι τὰς νότους ἃς πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπέστησαν, τὰς ἐπενεργήσασας τὴν διὰ βίου καταστροφὴν τῆς υγείας πολλῶν καὶ τὸν ἐλευσινὸν θάνατον πολλῶν ἄλλων· οἱ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὰς οὐδυνας τοῦ σπαραγμοῦ, τὰ ἀπερίγραπτα βιάνα, ἅτινα κατέτρωγον καὶ ἀπεδέκατεον τὰς οικογενείας· οἱ μὴ ληθμονοῦντες ὅτι εἰς τὰ ἀπειρα δεινὰ, εἰς τὴν ἐξόντωσιν ἀναριθμητῶν ὑπάρξεων, εἰς τὴν καταστροφὴν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἔθεσε τέρμα ἡ λειποταξία τῶν ἀνάνδρων κυβερνητῶν, ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀποκλεισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν παραλίων καὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ ἔχθρου—καθ' ἧς ὁμαρταλέως ἀντέστησαν οἱ ἑλληνες μαχηταί, ὧν ὁμοῦς ἡ ἀτομικὴ ἀνδρεία, ἐνεκα τῆς ἀσυνταξίας τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, δὲν ἴσχυσε νὰ προλάβῃ τὸ ἀποτρόπαιον τῆς Κούρας ἐπιτερόδιον—δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πιστεῦσιν ὅτι ὁ φιλόπατρις, ὁ φιλότιμος ἑλληνικὸς λαὸς, μόλις μετὰ ἐπτάμηνον ἀπὸ τῆς διαδοματίας τῶν θλιβερωτάτων ἐκείνων συμβάντων, θὰ ἐναγκαλιστῇ τοὺς διακωμωδῆσαντας τὴν ἑθνικὴν πολιτικὴν, τοὺς ἐμπαίζαντας τὰ ἱερώτερα τῶν αἰσθημάτων του, τοὺς κομπεύσαντας τὸν ἅγιον ἐθνουσιασμὸν τοῦ, τοὺς δολοφονήσαντας τὴν ἑθνικὴν ὑπολήψιν, σφαγιάσαντας τὰ τέκνα του, καὶ καταπιλώσαντας τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ἀπειρήκακος, εἶναι ἀμνηστικός, εἶναι μεγαλόψυχος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπειτήσῃ τὴν καταδικὴν τῶν ἐνόχων, ἀφοῦ ἄλλως τε σπληνῆνετο ἐν τῷ βάλει τῆς συνειδήσεώς του ὅτι καὶ αὐτὸς δὲν ἀπηλλάσσεται τῆς ἐνοχῆς, διότι μετ' ἀνηκούστου ἐλαφρότητος, μετὰ πρωτοφανῶς εὐπιστίας παρέδωκε τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος, παρέδωκε τὰ τέκνα του, ἑαυτὸν, τὰ πάντα εἰς ἀδεξίους καὶ μικρὰς χεῖρας. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἄκραν ἔδωκεν ἀνοχὴν, ἀποφυγῶν οὕτω καὶ ἑαυτὸν νὰ ἐνοχοποιήσῃ, θὰ διέπραττε τὸ φοβερώτερον τῶν κακουρημάτων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἦτο λαὸς προδοτῶν ἐὰν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν ἀπεφάσιζε νὰ ἐξαγίστη τοὺς ὀλετήρας τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ἀνακηρύξῃ αὐτοὺς ἡγέτας καὶ εὐεργέτας του. Ἡπατήθη κατὰ τὴν 7.ην Ἀπριλίου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πολλοὶ, καὶ τοὶ ἐλέγχοντες αὐτὸν ἐπὶ κυφονοίᾳ, θὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀπάτην του, θὰ πιστεῦσωσιν ὅτι ἐγένετο ἔρμαιον, ἐλευσινὸν ἦμα τῶν πονηρῶν, τῶν βραδύργων, τῶν ἀγυρτῶν, θὰ πιστεῦσωσιν ὅτι ἐν πάσῃ ἀγνοίᾳ καὶ εἰλικρινείᾳ ἐκράυαζεν ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ τὰ πάντα προσέφερον εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, καὶ ὅτι ἄκαρδοί, ἀπάνθρωποι, ἀνίεροὶ κυβερνῆται, αἰσχροῦς ἐμμεταλλευόμενοι τὴν πίστιν του εἰς τὴν ἑθνικὴν ἰδέαν, τὴν ὑπὲρ τοῦ ἑθνικοῦ μεγαλείου παραφορᾶν του, ἀπεφάσιζαν νὰ

πολεμήσωσιν ὅχι ἐν ἔχθρῳ του, τὸν ἔχθρον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἑλληνικὸν λαόν, αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, παραδίδοντες εἰς τὴν διὰ τῆς ὑμνότητος, τῆς πείνης, τῆς νόσου θάνατον τῶν ἀλλοτρίων τοῦ λαοῦ, τὴν ἐδελπίδα νολαίαν, ἐπισπρωρόντες παντοῖα δυστυχίματα ἐπὶ ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, δηλοῦτες τὴν γῶραν, ἡ ληλατοῦντες καὶ καταστρέφοντες τὴν ἑθνικὴν παρουσίαν καὶ δημιουργήσαντες οὕτω μίαν τῶν ἀπεχθεστέρων, τῶν ἀτυχεστέρων τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας σελίδων. Ἡπατήθη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἀκριβῶς ἐπλήρωσε τὴν ἀπάτην του, ἐὰν ὁμοῦς ἀποφασίσῃ καὶ πάλιν νὰ ἀπατηθῇ, οὐδένα πλέον θὰ ἀπατηθῇ ἐγένετο καὶ πάλιν ἀκουσίως ἦμα τῆς ὑπιστίας του καὶ τῆς ἀνοχῆς του. Πάντες οἵτε θὰ εἴπωσιν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐφθόνησεν τὴν δόξαν τοῦ Ἡροστράτου καὶ ἀπεφάσιζε νὰ διαδοματίσῃ τὸν πρῶτον ἐξολοθρευτὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδίᾳ χεῖρὶ νὰ χαραξῇ τὴν ἀμνηστικὴν καὶ τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς μεγάλης τοῦ γένους του ἱστορίας. Ἄς μὴ ἀπατάται ὁ ἑλληνικὸς λαός. Καὶ ἂν καλὴ τὴν πίστιν καὶ πάλιν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἐλετήρας θὰ κατατήσῃ τὸ ἐξουθένημα τῶν ἐθνῶν, ὁ περιγέλωτος τοῦ κόσμου· θὰ ἦναι λαὸς ἀνδραποδῶν, ἄξιος νὰ δεχθῇ τὰ ἐμπύσματα καὶ τὰ λακτίσματα καὶ τοῦ ποταπότερου τῶν ἐθνῶν τῆς οἰκουμένης. Ἄς μὴ ἀπατάται ὁ ἑλληνικὸς λαός. Κατὰ τὸν ἐπιεικῆμον ἐκλογικὸν ἀγῶνα θὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ ὑπάρξῃ ἢ δὲν θὰ ὑπάρξῃ. Θὰ ἀποφασίσῃ ἢ τὴν εἰς αἰσιώτερον μέλλον προπαρασκευῆν του ἢ τὴν αὐτοκτονίαν του. Ἐὰν θελήσῃ νὰ ἀναστηλώσῃ τοὺς ἔθνας τῆς 7.ης ἀπριλίου πρέπει νὰ ἀπαρηθῇ τοὺς ἔθνας τῆς 25.ης μαρτίου, νὰ πυρπολήσῃ τὰς ἰκόνας των, νὰ συντρίψῃ τοὺς ἀνδριάντας των, νὰ καταστρέψῃ τὰ μνημεῖά των, νὰ ἀσκιάσῃ τοὺς τάφους των καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τοὺς ἀνέμους τὴν κόνιν τῶν ἱερῶν ὀστέων των. Δὲν ὑπάρχει μέσος ὁρος, μέσῃ ὁδῷ δὲν ὑπάρχει. Ἡ πρέπει νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς πατροπαρόδοτου πολιτικῆς, ἡ τις ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπιδιώκει τὴν πλήρη τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἀναγέννησιν καὶ τὸ ἑλληνικὸν μεγαλεῖον ἢ πρέπει νὰ περιτρονήσῃ τὰ μεγαλουργήματα τοῦ γένους, τὰς δόξας τριακοντα αἰώνων, τὰ ἴακρυα σκληροτάτης δουλείας, τὰ παθήματα ἀναριθμητῶν γενεῶν, τὰ βιάνα, τὰς στρεβλώσεις, τοὺς ἀνατολοπισμοὺς, τὸν φοικῶδῃ θάνατον ἀπειραρχικῶν μαρτύρων, τοὺς ποταμὰς αἱματος οἵτινες ἐπότιζαν τὴν ἱερὰν γῆν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀνορύξῃ τὸν λάκκον εἰς ὃν θὰ καταθέσῃ τὸ πτώμα τῆς πολυστεροῦς καὶ πολυπαθοῦς Πατρίδος. Τὴν τιμὴν τοιοῦτου νεκροθάπτου θὰ ἐπιζητήσῃ ἄρα γε ὁ ἑλληνικὸς λαός; Τοιαύτης ἄρα γε ὀρέγεται δόξης; Θὰ καταβιάσῃ αὐτὸς διὰ τῶν χειρῶν του εἰς τὸν τάφον τὴν ἐνδοξον Πατρίδα, ὑπὲρ ἧς πρὸ μικροῦ ἠβλεπε τὰ πάντα νὰ θυσιάσῃ καὶ μέχρις ἐσχάτης βραίδος τοῦ αἱματός του νὰ πολεμήσῃ; Ἄλλὰ τότε σύμψας ὁ κόσμος θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἠπατημένος δὲν ἦτον ἀλλ' ἠπάτα καὶ ὅτι ἠβέλησε νὰ παρᾶσῃ τὸ πρωτοφανὲς θέαμα ὀλοκλήρου λαοῦ παίζοντος κομῶδιαν καὶ φροντίζαντος νὰ ἐκλέξῃ τοὺς καταλλήλους ἀρχικωμωδούς.

Ἄς συναιθανθῶμεν λοιπὸν πάντες τὴν βραχυτάτην, τὴν ὑπεροτάτην, τὴν ἐκαιρετικὴν σημασίαν ἣν ἔχει σήμερον ἡ ψήφος μας. Ἄς ἐνωσώμεθα εἰς τὴν ποιήσωμεν εὐσυνείδητον αὐτῆς χρήσιν τὴν μεγίστην τῶν εὐεργεσιῶν θὰ παρᾶσῃ εἰς τὴν τεταπεινωμένην καὶ καταπεπνημένην πατρίδα καὶ σωτήριον βάλσαμον θὰ ἐπιχρῶμεν εἰς τὰς δεινότητας πληγῆς τῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἐπιτακτικώτατον καλῆχόν μας παραγνωρίσωμεν, θανατηφόρον κτύπημα κατ' αὐτῆς· θὰ κατενέγκωμεν καὶ φοικῶδέστατον οὕτω κακουρηγίμα θὰ διαπράξωμεν. Ἄς μὴ ληθμονώμεθα ὅτι διὰ τοῦ σφαιριδίου δυνάμεθα ἢ νὰ μηδενίσωμεν τοὺς ἔχθρους τῆς πατρίδος ἢ αὐτὴν τὴν πατρίδα νὰ φονεύσωμεν. Δὲν πρέπει νὰ φοικῶμεν ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ὑπονοίᾳ τῆς ὑπὸ ὀλοκλήρου λαοῦ τελέσεως τοῦ ἀνηκούστου τοῦτου ἀνοσιουργήματος, ἢ θελωμεν μετὰ κόψης καρδίας νὰ διαπράξωμεν τὸ φοβερώτατον τῶν ἐγκλημάτων, τὴν πατριδοκτονίαν; Ἄλλ' ἐὰν ἡ καρδιά τοῦ Ἑλλήνος ἐπιωρῶθῃ, ὁ νοῦς του ἡμβλύθῃ, ἐὰν οὐδὲν πατριωτικὸν φρόνημα, οὐδὲν πατριωτικὸν αἰσθημα εἰς αὐτὸν ἐμφιλοχωρεῖ καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα στοργὴ ἀπ' αὐτοῦ ἐξέλιπε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ διασώζῃται ἐν αὐτῷ οὐδὲν ἀνθρώπινον αἰσθημα, οὐδὲν οικογενειακὸν φίλτρον, δὲν εἶναι δυνατόν αὐτὸς νὰ ἀμοιρῇ καὶ αὐτῶν τῶν ἐνστικτῶν τοῦ κτήνους. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ νὰ ἀδιαφορῶσι περὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ τὰ σύμβολα τοῦ πένθους φέροντες, νὰ μὴ σώζωσι τὸ πένθος ἐν τῇ ψυχῇ καὶ νὰ ἐλητρώνησαν τοὺς ῥωμαλέους νέους, σάρκα ἐκ τῆς σαρκὸς των, τοὺς γενομένους ἀξιοδόκτους ἡμίματῆς τῆς διὰ τὴν πατρίδα οὐ μόνον ἀνωφελεστάτης ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεστάτης δεληγιαννικῆς ἐπιστρατείας, νὰ ἐλητρώνησαν τοὺς φιλότατους των, διότι οὕτοι κοιμῶνται τὸν αἰώνιον ὕπνον εἰς ἐλητρωμένους τάφους. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ νὰ δελήσωσι πάλιν νὰ παραδώσωσι ὅ,τι τιμιώτερον, ὅ,τι προσφιλέστερον ἔχουσιν εἰς τὸν κόσμον εἰς μαρτύρους, ἀπανθρώπους, θρησκοκαρδούς κυβερνήτας, ληθμονοῦντες ὅτι ἐὰν δὲν διεδέχτο αὐτοὺς ὁ Τρικουπῆς, ἡ ἀνθρωποφθόρος ἐπιστρατεία θὰ ἠφάνιζεν ἀσκόπως καὶ ἀνωφελῶς τὸ μέγιστον μέρος τοῦ στρατοῦ. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ οικογενειαρχαί, οἱ βαρέως φέροντες τὰ δεληγιαννικὰ βάρη, τοὺς δεληγιαννικοὺς φόρους, τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν ελαιωτριβείων, τῶν ἐργαστηρίων, οἱ κύπτοντες ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ μάλ' ἂν ἀφορήτου τῶν φόρων, τῆς δεληγιαννικῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, νὰ θελήσωσι νὰ καταστήσωσιν ἀσυγκρίτως χείρονα τὴν κατάσταση τῶν, παραδίδοντες ἐκ δευτέρου τὸ κράτος εἰς τὸν Δεληγιάννην καὶ τοὺς συντρόφους του. Ἐὰν πέρυσιν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπῆτει τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, διότι ἐνεφερετο τοῦ εὐγενεστέρου καὶ γενναϊοτέρου τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ εἶδε νὰ πολεμηθῶσι τὰ τέκνα του ὑπὸ τῆς μάλλον ἀβελτέρως καὶ τῆς μάλλον σκληροκαρδίου τῶν κυβερνητῶν, βεβαίως δὲν περιήλθεν εἰς τοιοῦτο σημεῖον εὐπιστίας καὶ ἀναισθησίας ὥστε ἐκ νέου νὰ ἐμπέσῃ εἰς τὰς πλεκτάννας τῶν

Αρ Εισ 661
 VI 185

εξολοθρευτῶν τῆς φιλογενοῦς καὶ φιλοτίμου νεολαίας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, κραυγάζων ὑπὲρ τοῦ πολέμου, διανοεῖτο μόνον κωμωδίαν νὰ παίξῃ, πολλὰ καὶ πολύτιμα προσήνεγκε θύματα εἰς τὸ ἄφρον καὶ βδελυρὸν σχέδιόν του καὶ ἐκ τῶν τάφων, ἐνθα ἀναπαύονται τὰ χάριν θεατριμοῦ θυσιασθέντα ἄθωα πλάσματα, ἐξέρχονται φωναὶ φοβεροῦ κατ' αὐτοῦ ἐλέγχου, φωναὶ φοβερᾶς ἐκδικήσεως κατὰ τῶν ἀποτροπαίων ἐκτελεστῶν τοῦ πρωτοφανοῦς ἀδικήματος, κατὰ τῶν ὑπηρετησάντων αὐτὸν μαιφόνων.

Πρέπει νὰ ἐννοῆ τέλος πάντων ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι δὲν τίθεται σήμερον ἐνώπιόν του ζήτημα ἐκλογῆς μεταξὺ δύο κομμάτων, ἀμφοτέρων ἰκανῶν ἵνα τιμῶς καὶ πατριωτικῶς διαχειρισθῶσι τὰ κοινά· ἀλλὰ τίθεται ζήτημα τι-

μῆς ἢ ἀτιμώσεως, δόξης ἢ καταισχύνης, σωτηρίας ἢ ἐλέθρου, ἐθνικῆς μεγαλείου ἢ ἐθνικῆς ἐξοντώσεως. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπεφάνθη ἤδη ἡ συνείδησις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀπεφάνθη ὁ φιλελληνισμὸς τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἐν δὲν κατώρθωσαν εἰσέτι νὰ ἐξαλείψωσι τὰ κατὰ τῆς Πατρίδος κατενεχθέντα τραύματα ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάνθη ὁ ἐν τῇ δουείᾳ καὶ ὁ ἐν τῇ διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς, ἀπεφάνθη ἡ ὑγίης τοῦ ἔθνους μερίς. Ὁμῶφρονος, εἶναι ἡ ἀκόσμησις πάντων τούτων Ἑλλήνων τε καὶ φιλελλήνων. Πάντες κατηγορηματικῶς ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ τιμῆ, ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦσι τὴν ἐδραίωσιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ὅτι ἡ πτώσις αὐτῆς μέγιστον θὰ προστίψῃ ὄνειδος εἰς τὸ ἔθνος, καὶ θὰ ἐπιφέρῃ κατα-

στροφὴν, ἐλεθρον, ἐξόντωσιν, χάος. Πάντες καὶ πάντα καταδεικνύουσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν μόνην ὁδὸν σωτηρίας ἧτις εἶναι ἀναπεπταμένη ἐνώπιόν του. Φρενομανῆς ἢ παμκάκουρος αὐτὸς θὰ χαρακτηρισθῇ ἐὰν τραπήτῃν ἄγουςαν εἰς τὸ βάραθρον καὶ θὰ καταπνιγῇ ὑπὸ τοῦς ἀναθεματισμοὺς καὶ τὰς ἀράς τῶν ἐξευγενισμένων λαῶν καὶ πάντων τῶν Φιλελλήνων, ὑπὸ τοῦς ἀναθεματισμοὺς καὶ τὰς ἀράς τῶν δούλων Ἑλλήνων, ὑπὸ τοῦς ἀναθεματισμοὺς καὶ τὰς ἀράς πάντων τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ὁμογενῶν καὶ πάντων τῶν πατριωτῶν, ὡς ἀπεφάνησαν νὰ φωνεῖσιν τὴν Μητέρα αὐτοῦ καὶ Μητέρα τῶν Ἑθνῶν.

Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.